

Alcaldessa-Presidenta
Ajuntament de Sabadell
Plaça Sant Roc, 1
08201 SABADELL

Actuació d'ofici 2/2018

Avaluar l'impacte del nou càlcul de la taxa per la prestació de serveis relatius a la prevenció i la gestió dels residus Municipals i assimilats en la recollida selectiva del municipi de Sabadell

1. Preàmbul

La normativa reguladora de la institució de la Síndica reconeix a l'article 13.3 del seu Reglament, la potestat d'iniciar investigacions d'ofici per tal de vetllar pel respecte als drets de la ciutadania en relació a l'actuació de l'Ajuntament de Sabadell.

Amb aquesta actuació la Síndica canalitza la gran quantitat de queixes rebudes pel nou càlcul de l'anomenada col·loquialment com a taxa de residus (taxa per la prestació de serveis relatius a la prevenció i la gestió dels residus municipals i assimilats), que es va produir durant l'any 2018, a través de [l'Ordenança Fiscal número 3.6.](#)

2. Fonamentació

Des de principis de l'any 2018, la Síndica ha rebut un total de **vint-i-dues queixes** respecte a l'aplicació de la nova taxa, i la majoria de les quals per considerar desmesurada l'increment de la quota respecte de l'any anterior.

Paral·lelament, un informe recent del Consorci per la gestió dels residus del Vallès Occidental determina que Sabadell és el municipi del Vallès Occidental amb un índex més baix de recollida selectiva (un 32,91%), encara molt allunyat del 60% que marca l'Acord marc de Gestió dels residus i recursos del Vallès occidental 2016-2020 (PREVOC) i de la mitjana de la comarca (39%).

Els municipis amb un millor resultat pel que fa a la recollida selectiva, segons aquest mateix informe, són Matadepera (90,74%), Vacarisses (81,58%) i Palau-Solità i Plegamans (73,09%), municipis que, des de fa un temps, realitzen la recollida porta a porta de residus, exercint un major control sobre la forma en que es generen i es separen els residus domèstics i comercials.

3. Valoracions i consideracions

Amb aquestes dades, i després d'estudiar detalladament la informació que l'Ajuntament va remetre a la Síndica, així com la normativa, la Síndica procedeix a analitzar aquells aspectes que considera rellevants i que han centrat la major part de les queixes.

3.1 Càlcul de la taxa

En primer lloc, pel què fa al càlcul de la taxa, cal partir de la base que és tribut d'establiment voluntari per part dels Ajuntaments, els quals gaudeixen d'autonomia a l'hora d'escollir-les i decidir com les apliquen. Aquesta flexibilitat permet adaptar-se a les diferents realitats socials i econòmiques d'acord amb les prioritats locals, i la forma de concretar l'articulació de les taxes és a través de les ordenances fiscals.

El Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals (RDLRHL) 2/2004 de 5 de març, fixa al seu article 20, la possibilitat per part dels ens locals d'establir, entre altres tributs, "taxes per la utilització privativa o l'aprofitament del domini públic local, així com per la prestació de serveis públics o la realització d'activitats administratives de competències locals que es refereixin, afectin o beneficiïn de manera particular als subjectes passius", i entre les quals s'especifica a l'article 20.4 el supòsit de taxes per "recollida de residus sòlids urbans, tractament i eliminació dels mateixos..".

La quota tributària de les taxes és "una quantitat resultant d'aplicar una tarifa, una quantitat fixa senyalada a l'efecte, o la quantitat resultant de l'aplicació conjunta d'ambdós procediments". I aquest import no podrà excedir en el seu conjunt el cost real o previsible del servei o activitat de la que es tracti, o en el seu defecte, dels valor de la prestació rebuda (art. 24.2 RDLRHL).

Malgrat que en relació a la taxa de residus, cap norma dins el marc legal en quan als aspectes tributaris, marc competencial local i del procediment administratiu, tinguin una finalitat extra-fiscal, la configuració de les taxes en general, **permet dissenyar els tributs mes enllà de la finalitat recaptatòria per la qual han van ser creats**. La pròpia LGT a l'article 2 estableix que "els tributs, a més de ser mitjans per obtenir els recursos necessaris pel sosteniment de les despeses públiques, podran servir com a instrument de la política econòmica general i atendre la realització dels principis i finalitats contingudes a la Constitució".

A nivell europeu, la Directiva 2008/98/CE del Parlament Europeu i dels Consell, de 19 de novembre, sobre residus, estableix a l'article 14 que "d'acord amb el principi de qui contamina paga, els costos relatius a la gestió dels residus hauran de recaure sobre el productor inicial del residu, del posseïdor actual o de l'anterior posseïdor de residus", d'aquesta forma es recull la responsabilitat ambiental dels productors dels residus. Per altra banda, la Directiva Marc de Residus, estableix que al 2020 s'ha d'aconseguir un 50% de preparat pel reciclatge i la reutilització.

En aquest sentit la llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, a l'article 16 preveu que "les autoritats competents podran establir mesures econòmiques, financeres i fiscals, per fomentar la prevenció de la generació de residus, implantar la recollida separada, millorar la gestió de residus, impulsar i enfortir els mercats del reciclatge, així com pel sector dels residus contribueixi a mitigar les emissions de gasos d'efecte hivernacle".

Dins aquest marc legal, el grau de llibertat en el disseny de la taxa de residus és àmplia, i l'Ajuntament de Sabadell, l'ha definit a l'Ordenança 3.6, establint un sistema pel càlcul de la taxa que res té a veure amb l'ús del servei prestat ja que no està lligada ni amb la generació ni a la gestió dels residus i per tant, no suposa un incentiu per implementar la jerarquia de residus establerts a la normativa europea. S'ha basat en un sistema que té una funció recaptatòria, per cobrir, només en part, el cost del servei, i sense fomentar els criteris establerts per la normativa europea de reciclatge i separació de residus.

Segons l'article 7è de l'Ordenança, l'import de la taxa de residus es calcula tenint en compte el nombre de persones empadronades, el valor cadastral l'habitatge i, la renda de la unitat familiar. I amb aquest tres ítems, s'han creat 12 trams de tarificació que tenen com objectiu redistribuir el cost entre les unitats familiars de la ciutat, per tal que el 33% de les famílies més desafavorides no paguin la taxa o vegin reduït el seu import i, per contra, el 43% de les famílies de Sabadell vegin incrementats els imports a pagar, a partir de la premissa "qui més té, més paga". Però segons el criteri de la Síndica, no ha de ser, la funció de la taxa de residus, la de redistribuir el nivell de renda entre la ciutadania, sinó ser classificada y exigida de major a menor import segons les quantitats de residus generades.

L'ens local, amb el disseny de la taxa, ha establert conceptes que busquen una correlació amb la renda familiar i són un indicador clar de la capacitat econòmica. En menor mesura, algú podria pensar que indirectament aquests valors també ens poden donar una idea de la generació de residus de la unitat familiar, però aquest binomi és molt feble, si considerem per exemple la diferència entre, si l'immoble és de propietat, o llogat. Per tant,

es tracta d'una taxa que no depèn, en cap cas, de la generació de residus que el subjecte passiu pugui fer i en conseqüència és incapaç d'incentivar la reducció dels mateixos o el reciclatge. Aquesta inconnexió entre el fet de generar residus i la taxa fa que la ciutadania no sigui conscient de la relació entre el servei pel qual se li cobra, i el què efectivament ell paga, ja que comportaments molt diferents en origen -en relació a la separació de residus i al reciclatge- poden donar lloc a imports de taxa pràcticament iguals. **En cap cas la taxa grava la quantitat de residus que genera cada unitat familiar** ni si aquesta separa correctament les fraccions per fer la recollida selectiva. Així, dues unitats familiars poden pagar una taxa similar (per tenir mateixos membres, una situació econòmica i un valor cadastral similars) però una d'elles pot ser molt eco responsable i no generar residus, i l'altra, generar-ne de forma desproporcionada i no reciclar. Totes dues contribuiran igual al pagament del servei, mentre que una l'estarà encarint pels residus que genera (ja que implicarà un increment de la taxa que paga l'ens local quan arriba a l'abocador) i l'altra n'estaria contribuint a la reducció, per reciclar correctament i minimitzar els residus que arriben a l'abocador o a les plantes de triatge.

Considero que la base imposable **s'hauria de definir pel sistema de pagament per generació** ("pay as you throw") on l'usuari del servei paga la taxa de residus en funció de la seva generació real i del servei que n'obté per la seva gestió, introduint el principi de "qui contamina paga" i es premiï, tant a persones físiques com jurídiques que fan un esforç real per reduir i separar en origen. I calculada la base imposable segons aquests criteris, s'hi haurien d'aplicar els beneficis fiscals que reduïssin la taxa amb la introducció de les compensacions socials, mitjançant les bonificacions, exempcions o reduccions tenint en compte els aspectes socials, nivells de renda o la situació familiar. Certament, amb aquest càlcul, la taxa esdevindria un tribut regressiu, en el sentit de "qui més residus produeix, més paga" però les bonificacions de caràcter social en pal·liarien els seus efectes entre els sectors de la població amb menys recursos. Amb aquest sistema de càlcul s'estimularia a tothom a reciclar i a dur unes bones pràctiques en matèria de gestió de residus, **i s'establiria un objectiu de justícia social, promovent que cada família pagués en funció del que generés.**

Cal avançar per augmentar els nivells de reciclatge i la disminució dels dipòsits que es fan als abocadors, i tot i no ser la única eina per aconseguir-ho, la taxa de residus hauria de jugar una paper central per assolir aquests objectius. Considero que el replantejament en el disseny de la taxa de residus és una oportunitat per l'Ajuntament per anar més enllà del sistema de tractament i recollida de residus, i aconseguir, no només cobrir-ne el cost, sinó

per arribar als estàndards europeus de reciclatge. L'aplicació dels esquemes de pagament per generació -d'implantació generalitzada a Europa- demostren el potencial que tenen les taxes per millorar la gestió dels residus. Per l'Ajuntament l'objectiu últim no s'hauria de limitar a prestar el servei i recaptar-ne part del cost, sinó fer un pas més enllà, de forma que **fos un instrument perquè la ciutadania prengués consciència del problema existent amb els residus i que en cal la seva reducció així com el foment del reciclatge.**

Com exposava el mateix Ajuntament en la notícia publicada al web municipal en data 6 de juliol de 2018, "donat que l'Ajuntament no pot saber quants residus genera cada família, la taxa es paga en funció de la renda disponible de les famílies sota el principi d'economia redistributiva: qui més té, més paga"¹, l'objectiu, segons l'Ajuntament és assolir una major justícia tributària, progressivitat i redistribució dels tributs, establint un sistema fiscal en funció de la capacitat econòmica per redistribuir la riquesa fent que disminueixin les desigualtats.

Alhora, el criteri municipal pot esdevenir injust en molts casos, ja que amb el nivell de renda que s'utilitza per calcular la quota tributària, només es tenen en compte els ingressos de l'exercici, però no les despeses, no es paga en funció de qui més té, sinó en funció d'uns ingressos, en un dia concret, sense considerar hipoteques, crèdits o despeses varies que pugui tenir la família, i que fan que el seu poder adquisitiu no es vegi reflexat, en absolut, amb els ingressos anuals. A banda d'aquelles persones que obtenen ingressos però del que no hi ha un reflex a la declaració de l'IRPF. I igual succeeix amb el valor cadastral, que no prova la capacitat econòmica dels residents, pensem, per exemple, en una persona que hi està de lloguer, o en algú que ha heretat un immoble i hi viu.

Tal i com preveu la Carta Europea dels Drets Humans a la Ciutat, cal preservar el Principi d'igualtat de drets i de no discriminació. En concret, l'article diu que "*els drets són garantits per les autoritats municipals, sense cap discriminació per color, edat, sexe o opció sexual, llengua, religió, opinió política, origen social o nivell d'ingressos*". Així doncs, en aquest cas, discriminar una unitat familiar en funció dels seus ingressos sense tenir en compte la quantitat de residus que genera, pot ser un supòsit de discriminació en una taxa que grava, precisament, la generació i la correcta separació dels residus.

Finalment, la Síndica vol posar de manifest que els llistats de renda s'han calculat d'acord amb l'IRSC (Indicador de renda de suficiència de Catalunya) que serveix per valorar les situacions de necessitat de les famílies, i que per l'exercici 2018 la Generalitat de Catalunya

¹ Web Ajuntament de Sabadell – notícia 06/07/2018 <http://web.sabadell.cat/actualitat/notis/item/la-nova-taxa-de-residus-fa-que-el-56-de-les-families-no-paguin-mes-o-tinguin-reduccions-de-fins-al-100>

va fixar en l'indicador de /7.967'73.-euros/ anuals, però considero que **caldria tenir en compte la referència que estableix la taxa AROPE, i aplicar un multiplicador a l'IRSC** per augmentar la renda exempta de la taxa. La pobresa i l'exclusió social es mesuren a partir de la taxa de risc de pobresa o exclusió social (ARPE, sigla de l'anglès At Risk Of Poverty And Social Exclusion), i és un indicador que forma part dels indicadors de l'Estratègia de l'EUROPA 2020 de la Unió Europea que mesura la pobresa a través de l'enquesta harmonitzada de condicions de vida (EU-SILC - European Statistics on Income and Living Conditions, Encuesta de Condiciones de Vida).

La Síndica ha detectat que en l'ordenança fiscal reguladora de la taxa no hi ha establert cap prorrateig de la quota a fi que la quota que s'hagi de satisfer es correspongui al període impositiu durant el qual ha tingut lloc el fet imposable, d'acord amb l'article 26.2 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRLRHL). **L'Ordenança fiscal reguladora de la taxa d'escombraries no preveu el prorrateig de la quota** per a casos en què l'inici o el cessament de la prestació del servei no coincideixi amb l'any natural i estableix que el període impositiu comprèn l'any natural amb caràcter irreductible.

3.2 Sistema de bonificacions

En segon lloc, en quan al sistema de bonificacions de la taxa de residus per a particulars, l'ordenança contempla els següents escenaris:

% Bonificació	Supòsit
20%	immobles situats a una distància superior als 500 metres dels contenidors
5%	usuaris de recollida pneumàtica que realitzen el manteniment de la part privativa de la instal·lació
10%	Ciutadania que acrediti entre 4 i 8 entrades al Punt Blau municipal
20%	Ciutadania que acrediti 9 o més entrades al Punt Blau municipal
90%	Ciutadania que seleccioni paper i cartró, vidre i envasos i faci tractament de la FORM a nivell domèstic
5%	Ciutadania que hagi fet ús del servei de recollida de mobles dues vegades l'any
10%	Família nombrosa de categoria general
15%	Família nombrosa de categoria especial
10%	Família monoparental de categoria general
15%	Família monoparental de categoria especial

Només en quatre dels supòsits de bonificacions trobem que aquestes realment fomentin la recollida selectiva o la correcta separació de residus. La bonificació que permet una reducció més notable de la taxa és aquella que contempla, a banda de la correcta separació de les fraccions de residus, el tractament de la matèria orgànica als domicilis particulars, amb un 90% de bonificació del total a pagar.

En aquest sentit, moltes de les persones que s'adrecen a la institució exposen que separen correctament totes les fraccions però que els és molt difícil disposar d'una compostadora a casa per fer el tractament de la FORM i, per tant, no es poden acollir a la bonificació. Moltes d'elles no tenen pati o jardí on dipositar la compostadora i ho haurien de fer en terrasses o balcons, que podrien produir molèsties, olors i mosques tant a elles com al seu veïnatge. **A la pràctica això suposa que siguin molt poques les unitats familiars que es poden acollir a aquesta bonificació.**

Des del punt de vista de la Síndica, caldria incorporar més supòsits de bonificació per continuar incentivant la correcta separació dels residus a les llars. Es podria aplicar un percentatge de bonificació per aquelles famílies que separen correctament les principals fraccions (vidre, paper i cartró, envasos, FORM i rebuig) i anar incrementant el percentatge en funció de la separació correcta d'olis, piles, RAES que es podrien calcular sumant-hi el percentatge de bonificació per fer ús del Punt blau o del servei de recollida de mobles i voluminosos. D'aquesta manera, les bonificacions premiarien la correcta separació dels residus mentre no s'implementi un model de recollida selectiva que permeti quantificar els residus que generen les unitats familiars i promoure el pagament per generació.

Incrementar les bonificacions amb aquests nous supòsits suposaria també haver d'incrementar les inspeccions domiciliàries, però malgrat que la relació inversió-cost en un inici suposaria una sobreinversió del servei, pot comportar, a mig termini, la reducció de la fracció rebuig que és la més cara de gestionar per l'ens municipal.

Cal incentivar el compostatge domèstic dels residus alimentaris i la fracció vegetal produïda en l'àmbit de la llar, però condicionar tota la bonificació a que aquest es dugui a terme dins l'àmbit domèstic, desincentiva a la població a separar els residus. Premiar amb una bonificació superior a qui realitzi el compostatge seria una bona mesura però caldria bonificar en menor mesura –però també– aquells qui només fan la selecció del paper, el vidre, i els envasos o separen el FORM al contenidor la fracció orgànica al contenidor. L'efecte que s'aconsegueix sinó és el contrari al desitjat perquè la població deixa de reciclar, ja que no podent accedir a la bonificació del 90%, i considerant que la quota que paguen és molt més elevada respecte anys anteriors, es desincentiva el reciclatge i la tria de residus. L'actual sistema ha produït que població que ha vist incrementada la seva quota, deixi de reciclar.

3.3 Preavis i informació sobre els increments de la taxa

En tercer lloc, la Síndica vol posar de manifest la manca d'informació respecte a la implantació de la nova taxa, ja que en alguns casos, els havia arribat el càrrec de la quota sense cap tipus de preavis. Donats els increments que han patit moltes famílies, el càrrec de la quota ha suposat uns perjudicis econòmics a algunes persones, que no comptaven haver de pagar un import tan elevat que, en alguns casos, ha suposat el doble i el triple de la quota de l'any anterior. Per tant, la Síndica insisteix en que **cal vetllar perquè la ciutadania estigui sempre informada**, especialment de tot allò que l'afecta, i molt més encara, en casos com en el que ens ocupa, on el canvi de criteri de la taxa va suposar, un efecte directe sobre la seva economia.

I en aquelles persones que sí que van rebre la notificació perquè tenien la taxa domiciliada, el termini de notificació va ser totalment impropï, ja que la carta va arribar a les llars el dia 20 de juny del 2018, i el primer càrrec –on es cobrava el 50% de la quota- s'havia de satisfer el dia 3 de juliol del 2018. Un termini totalment insuficient, especialment quan s'han hagut d'assumir increments molt importants de la taxa suportada.

L'article XI de la Carta Europea dels Drets Humans a la Ciutat, regulador del dret a la informació, estableix *1. Els ciutadans i ciutadanes tenen dret a ser informats de tot allò que pertoca a la vida social, econòmica, cultural i administrativa local. Els únics límits són el respecte de la vida privada de les persones i la protecció de la infància i la joventut. 2. Les autoritats municipals ofereixen els mitjans perquè la circulació d'informació que afecti a la població sigui accessible, eficaç i transparent. A aquest efecte, desenvolupen l'aprenentatge de les tecnologies informàtiques, el seu accés i la seva actualització periòdica.*

En alguns casos aquest article no ha estat respectat, ja que hi ha hagut persones que no han estat informades per part de l'Ajuntament de Sabadell, i les que ho han estat, els terminis no són propis d'una bona administració que vetlla pels drets de la seva ciutadania. La forma d'informació als ciutadans de la nova taxa de residus no és l'adequat, ja que no s'adapta a l'apartat segon d'aquest article, quan diu que la informació ha de ser eficaç i el termini ha estat del tot insuficient.

L'actuació de l'Administració s'ha de regir pel principi de confiança legítima, que té per finalitat garantir la previsibilitat de les situacions i les relacions jurídiques, i aquest principi cal que es tingui especialment en compte en l'actual context econòmic, en què un increment d'una quota tributària i el consegüent increment de la pressió fiscal pot tenir una repercussió important en l'economia familiar.

La Síndica considera que el propi rebut a través del qual es carrega la taxa, podria ser un canal per informar sobre alguns aspectes de la pròpia taxa com: les bonificacions disponibles, atès que la consulta a les ordenances no és un procés que la majoria de la ciutadania faci; o incloure informació dels resultats obtinguts, en relació als esperats, em matèria de generació de residus, la qual cosa contribuiria a involucrar al ciutadà en el funcionament del servei.

3.4 Transparència del servei de recollida selectiva

En ares a una major implicació de la ciutadania per a millorar els índex de recollida selectiva de la ciutat i fomentar la minimització de residus, caldria fer més transparent els costos del servei de recollida selectiva, especialment pel que fa al cost que suposa per l'Ajuntament (i el conjunt de la ciutadania) l'abocament del rebuig als abocadors i els ingressos que genera la separació correcta dels residus i el seu posterior tractament a través dels principals Sistemes Integrals de Gestió que operen a la ciutat, com són Ecoembes i Ecodrio. A l'actualitat, segons el mateix Ajuntament, el cost del servei suposa 18.824.000€ mentre que la taxa només recull 7.568.000€ (el 42% del cost del servei).²

Explicar en termes econòmics l'impacte que té la recollida selectiva a la nostra ciutat, a més de l'impacte mediambiental i fomentar un debat de ciutat exposant els diferents models existents per aconseguir consens social, poden ser bones vies per abordar el problema de gestió de residus que tenim a la ciutat i tornar a motivar la ciutadania per reciclar i minimitzar els residus.

Donar aquesta informació a la ciutadania s'ha de fer de forma periòdica i per tots els canals possibles. Pot ser especialment eficient realitzar una campanya de sensibilització a peu de contenidor que apropi aquesta informació a la ciutadania en el moment de llençar la brossa, insistint en la necessitat de separar correctament i generar el mínim impacte possible, però exposant, entre els motius destacats els costos del servei que paguem entre tots.

Si a més, aquesta transparència pot esdevenir un model de pagament per generació via recollida domiciliària o amb identificadors als contenidors, que repercuteixi directament en la taxa de residus que paga cada família, la Síndica considera que els índex de recollida selectiva de la nostra ciutat millorarien notablement.

² Web Ajuntament de Sabadell – notícia 06/07/2018 <http://web.sabadell.cat/actualitat/notis/item/la-nova-taxa-de-residus-fa-que-el-56-de-les-families-no-paguin-mes-o-tinguin-reduccions-de-fins-al-100>

4 Conclusions i recomanacions

L'Ordenança Fiscal 3.6 taxa per la prestació de serveis relatius a la prevenció i la gestió dels residus municipals i assimilats durant l'any 2018 es basa en el principi redistributiu de "qui més té, més paga". En aquest sentit, s'han creat 12 trams de pagament en funció de les rendes, el cadastre i les persones que conviuen en el mateix habitatge. Així, trobem que en 4 dels 12 trams, les unitats familiars han gaudit de diferents percentatges de bonificació, des d'un 100% al 19% de la població de Sabadell més vulnerable fins un 20% per les unitats familiars amb ingressos inferiors a 23.520€.

El cinquè tram de rendes, amb uns ingressos màxims de 35.854€ l'any, no han patit modificacions de les quotes i els 6 trams restants, que sumen **el 43% de la població** de Sabadell, **ha vist incrementada la taxa** en uns valors que van des del 10% fins el 150% en els pitjors dels casos.

Aquests increments en alguns casos no han estat avisats amb antelació o, si s'ha fet, no ha estat amb l'antelació suficient per poder gestionar correctament les finances familiars.

Aquest increment de la taxa només permet cobrir el 42% del cost total del servei i, a més, pels paràmetres que grava, que no tenen en compte en cap cas la generació o la correcta separació dels residus, poden generar l'efecte desincentivador entre la població que actualment recicla, provocant un increment dels costos que encara serà més difícil d'assumir només amb el que recapta la taxa.

Ahora, les bonificacions no permeten pal·liar la desincentivació del reciclatge, ja que els supòsits que contempen són difícilment assumibles per bona part de la població, que veu com no poden acollir-se a la principal bonificació (amb la gestió domèstica de la FORM) per no disposar de l'espai suficient per fer-ho.

A més, el desconeixement generalitzat sobre els costos del model de recollida, l'impacte econòmic de reciclar o no fer-ho, etc. fomenten, encara més, que la ciutadania "desconnecti" del sistema i decideixi, com a resposta a l'increment de la taxa, deixar de reciclar.

Per tot això,

RECOMANO a l'Ajuntament de Sabadell

- Que estudiï nous models de recollida ja sigui per identificador de recipient o identificador d'usuari per acabar implementant algun d'aquests sistemes de pagament per generació;
- En paral·lel, fins que no s'instauri algun d'aquests sistemes, es procedeix a revisar l'Ordenança, introduint criteris de càlcul basats en la correcta separació de residus i la minimització dels mateixos, i l'aplicació a posteriori de bonificacions o exempcions, en els casos de famílies amb escassos recursos i col·lectius vulnerables.
- Que modifiqui l'article 6è.4. en relació a l'apartat 1 b) del mateix article 6è, i introduir un percentatge de bonificació per la recollida selectiva del paper, vidre, envasos, FORM i olis de cuina; amb independència del compostatge domèstic.
- Que a l'hora de determinar la renda exempta s'apliqui un coeficient multiplicador a l'IRSC per arribar als imports de referència que estableix la taxa AROPE.
- Que es modifiqui l'article 8è, perquè s'incorpori el manament legal de prorrateig de les quotes en els supòsits d'inici o de cessament en l'ús del servei i es regulin els aspectes concrets aplicables.
- Que es dissenyin campanyes de sensibilització ciutadana per promoure la minimització de residus i la seva separació, tot fent transparent el sistema en termes econòmics.
- Que s'utilitzi el propi rebut de la taxa per informar sobre les bonificacions disponibles i s'inclougui informació dels resultats obtinguts en relació als esperats en matèria de generació de residus.

Quedo a la vostra disposició per qualsevol aclariment que necessiteu i us agraeixo la confiança dipositada en aquesta institució.

Atentament,

Eva Abellan Costa
Síndica de greuges de Sabadell

Sabadell, 17 de juny de 2019